

Ропство

Ропството според конвенциите на ООН се дефинира како: „статус или состојба на лице врз кого се врши било кое или сите од овластувањата поврзани со правото на сопственост”.¹

Ропство е многу повеќе од принудна работа. Сите ропства вклучуваат принудна работа, но не сите случаи на принудна работа вклучуваат ропство. Меѓународната забрана на ропството е апсолутна, не постојат исклучоци (како што постојат за принудната работа). Ропството е институција во која господарот на робови ги користи своите права на сопственост преку уништување на човековата личност односно лицето како носител на правата и го сведува робот (лицето) на предмет, без права. Ропството се смета за комплетен систем на сопственост. Тоа е некој вид на социјална установа во која заедницата ги препознава робовите како посебна категорија на суштества без права и како законски инфериорни во однос на не-робовите. Робовите се родени како робови. Тие не стануваат робови, бидејќи статусот на ропство е наследен при раѓањето. Робовите немаат очекување на слобода, иако ова се менува како што локалните невладини организации стануваат поактивни во подигање на свеста за незаконитоста на ропството и на фактот дека сите човечки суштества се раѓаат со неотуѓиви човекови права. Ропство е постојана состојба. Господарот на робови има целосна контрола врз сите аспекти на животот на робот вклучувајќи дали ќе стапи во брак, што јаде и носи, кога робот може да спие, образование, медицински третман, и дали робот може да практикува религија. Традиционално, господарот може да продаде, замени или позајми дете или возрасен роб на некој и тоа неказниво. Така, ропството вклучува многу повеќе од едноставна контрола врз друго лице. Ропство сега е забрането во целиот свет, освен во Мали. Сепак, ропството и практиките слични на ропство иако нелегално продолжуваат да постојат во неколку земји каде што владите одбираат да го игнорираат нивното присуство. На пример, иако во Судан ропството е забрането, тоа се уште опстојува. Меѓународното право признава дека принудната работа може да се развие „во услови аналогни на ропството”². Меѓународната заедница, исто така, усвои дополнувања на Конвенцијата

¹ (Ропство Конвенцијата на ООН, член 1 (1).)

² (Ропство Конвенцијата на ООН, чл. 5).

на ООН за укинување на ропството, трговијата со робови и институциите и практиките слични на ропство, со цел да се адресираат практиките кои не се ропство, но се слично грозоморно дело. Оваа Конвенција ги вклучува, на пример, должничкото ропство и присилните бракови како „практики слични на ропство”³

³ Дополнителна Конвенцијата на ООН, чл. 1). Конвенција на Обединетите нации за укинување на ропството, трговија со робови и институции и практики слични на ропство, 1956.